

Sekcja Centralna T. D. P. do wszystkich członków

Paryż d. 15. Października 1834.

Kr. Cen. T. D. P.
№ 305.

Obywatele, Sekcja Centralna wola Towarzystwa postawiona u steru jego działań, poruczone mając sobie reprezentację i kierunek postępu Tow., nie mogła być i nie była obojętna na ułomność skrywającą ją, tem wyższem powołaniem. Nie im wyższe było stanowisko, na które Sekcja Centr. wola Tow. wzwiała, im ścisze jej powinności, i im większa tych ostalich liczba, tym mocniej Sek. Cen. obowiązana była wejść w siebie, zapytać swego przekonania, czy podoba utworzonemu ciężarowi, a raz go przyjąwszy, odpowiedzieć powinna wszystkim jego warunkom.

Ani na chwilę, nie spuściła tego z umysłu Sek. Cen. ... Zbiegiem okoliczności przywidziona do niemożności skutecznego działania przez czas jakiś, z wyrozumiałością potem przyjęła gorzkie wyrzuty, jakie jej Tow. uczynić nie umiało, i zarażem mocno postanowiła użyć wszystkich środków, sił wszelkich, ażeby zaradzić złemu, wybrnąć z ostrywienia, i Towarzystwu nadać porządną, działalność i porządek kierunek.

Byłicie świadkami, Obywatele, usiłowań Sekcji Centralnej — Wyznaczeni przez nią naперед Kommissarze do uszeregowania się z Wami, mieli użyć Tow. niekorego pośpiechu we wzajemnem porozumiewaniu się, lecz zamiarona reforma nie przysłała do skutku. Kommissary będąc delegacją Sekcji Centr. nie mogła nie przedsięwziąć bez tych, którzy ją delegowali, i w kwestjach najmniejszej wagi, musieli się do nich odwoływać. Podział Sekcji Centr. odwoływanie to utrudniał, a tem samem pogorszył jeszcze stan jej poprzedni. Nie zatem twało ciągle. Trzeba było myśleć o zaradczym środkach. Wskutek tej myśli Sek. Centr. na nowo potworzona stworzyła Sekretariat. Zachowując nadane sobie atrybucje, powołała nowe ciało do prostego wykonywania swych postanowień. — Ale jednak czy ustąpiło przez to? czy zmienił się stan poprzedni? i czy Sekcja Centr. mimo najgorliwowszych chęci, mogła w zupełności odpowiedzieć oczekiwaniom Tow.? Nie... Najoczywistszym tego dowodem jest samo Tow., jesteście Wy Obywatele, co wiedzeni tej samej, co i my iarlivosią o dobrej sprawie wspólnej, nie przestajecie powstawać na nieczymś Sek. Cen., głosno oświadczać że nieodpowiedziala położonemu w niej zarządaniu, i upominać się o śpieszny ratunek przeciwko istniejącemu złemu.

Nauczona więc tylko krótkim doświadczeniem, S. Cen., gdzie indziej niż wprzód poszła szukać przyczyn do tychczasowej swej niemocy i Tow.; i innych niż wprzód postanowiła chwycić się środków, aby takowej zapobiedz. Po licznych próbach, przysłała nakoniec do tego przekonania, że złe panujące w Tow., leży nie w niej, ale jedynie w instytucji tworzącej terazniejszą, Sekcję Centr. i w płynących z niej następstwach — Zasada takowej instytucji jest przypuszczenie do składu Sekcji Centralnej wszystkich członków, którzy się w miejscu jej pobytu ciągle lub przypadkowo znajdują.

Chwile tu zastanowicie się, Obywatele, nad całą opacznością tego przypuszczenia, a to będzie mogli, porównać dotychczasową naturę tego, wyrzec o dobroci środków zaradczym, jakie wam podajemy. Skoro liczba członków Sek. Centr. jest określona liczbą członków obecnych w pewnym miejscu, naturalnem tego następstwem jest, że się ta liczba może nieograniczenie powiększyć — dziś np. Sek. Centr. liczy 33. członków — skład taki, jeśli nie czyni niepodobnem, to przynajmniej znacznie utrudnia porozumienie się wzajemne członków Centralizacji. Stąd nadmiarę przedłużona dyskusja; stąd tamowanie wszelkiego pośpiechu w działaniach; stąd skhodliwe i ciągle odrażanie najbarwieńszych i sprężystości postanowień — słowem, nie energia, nie życie jedne, nie ruch wyrazisty — ale ciągle tarcie się bierzących i sprężystych usiłowań, ale walka zamętu i nietadu, były koniecznymi i nieodkrocznymi następstwami, jakie instytucja tworząca skład Sekcji Centralnej pociągając za sobą, musiała. — Oto są najgłówniejsze przyczyny niemożności skutecznego działania Sekcji Centr. Ale nie tu ich koniec — Każdy członek, który przybywa do miejsca posiedzeń Sekcji Centr. tem samem do jej składu należy, a każdy który się oddala, przestaje być jej członkiem; stąd ciągły wpływ i odpływ członków, a naturalnym tej oscylacji skutkiem, Sek. Centr. nieraz wydawać musiała decyzje z sobą sprzeczne, a tem samem nie zawsze odpowiednie wymaganiom Tow. Nowo-przybywający albowiem członkowie nieświadomi totem działaniem Tow., niewprowadzeni do dokładnego poznania jego potrzeb, nie mogli gruntownie roważonych dawać wotów, a te jednak wpływały na stanowiska w Sek. Cen. Decyzje. Stąd dalej wypływa że Sek. Centr. nie mogła zachować jednności w swej najgłówniejszej atrybucji w wyobrażeniu i kierunku działań Tow.; myśl albowiem przewodnicząca temu kierunkowi, bez ustannej modyfikacji i remodyfikacji, przybierać musi, a to stosownie do tego wpływu lub odpływu dawnych lub nowo-przybywających członków.

Nie mniej też waina, a nawet naczelną przeszkodą działaniom swym Sek. Centr. napothkata w ustawie J. b. francuz przeciw stowarzyszeniom. Umieszczona w ognisku, na które cała surowość rewernej ustawy szczególnie się, rozciąga — otoczona cieżnami podstępnych nieprzełożonej policji — podejrzewana o związki ze wszelkimi raburzeniami

którego deatrem był Paryż; zagrożona nawiązaniem w istnieniu swoim, nie mogła ani zbiorowie prac swoich prowadzić, ani działaniom porządnego i silnego nadać pisma - trzeba było nawet niepospolitej odwagi i roztropności, a jakich Sek. Cen. data niewątpliwym dowód, aby w najdziśniejszych okolicznościach potrafiła odwrócić od tego cios, który stanowiło i na wszystkich wymierzony był punktach. —

Aby więc zapobiedz stanowi, który był przez powyższe spowodowany przyrzeczony, wypadato napróżd usunąć te przyrzeczony, unieść dzisiejszy skład sekcji Centr. i utworzyć ciasto - któreby ograniczone i nie liczne w swym składzie, naginając się do jednych, zrecznie odsuwając inne przeszkody, mogło działać z pośpiechem, jednością i energią - któreby zabezpieczone od codziennego przemieniania się członków, mogło swobodnie rozważać potrzeby tow., pojmować gruntownie jego dążność, być w stanie stosownie do działania tow. podać środki, lub urzeczywistnić te, które tylko w Sek. Cen. porzucane, chwili swojego objawienia tylko dobrać się, nie mogły; a wyrobiony w swoim tonie jedność myśli i posiadający Centralizację, czuć i wyknuć sobie stanowiska, aby i w tow. zaprowadzić tę jedność myśli i jedność działania. —

Tak zapatrując się na przyrzeczony tego i na środki onemu zapobiegające, S. C. mając na względzie jedynie tylko dobro tow., widziała się być w konieczności postanowić i postanawia:

Napisać projekt do ustawy tworzącej Wydział wykonawczy Tow. Dem. Pol. i takowy pod sankcją ogółu oddać i jak to niżej wskazać. Następnie S. C. zważywszy z drugiej strony na wyrzuty, jakie tow. czyni z wielką mocą ponawia przeciw nieśkuteczności jej działania - zważywszy przytem że nimi całe tow. zatwierdzi lub odrzuci projekt przedstawiony, znaczący przeciw czasowi upłynąć musi; a Sek. Cen. stojąc w dawniejszym swym składzie w chwili tak ważnej, musiałaby jeszcze przeciągnąć oskarżoną, już nieczynność i przez to dać pochoch sekcjom do przedłużenia nieładu i zaprowadzenia rozdwojen w tow., tyle porządanych i tak troskliwie podniecanych przez zrecznych nieprzyjaciół tego tow. Sek. Centr. postanowiła wybrać i wybrata Komisję, do tymczasowego działania wewnątrz towarzystwa, w imieniu Sekcji Centralnej.

Obywatele. Nie czujemy potrzeby dalszego rozwijania, ani naszego projektu, ani jego konieczności - Lecz ona w obecnym położeniu tow., leży w zadaniach, któreście wy sami tylekrotnie kanosili. Wsprawiedliwieniem naszego projektu niech będzie gorąca żądza wydobycia się ze stanu, który gorzej nas samych, a poniżej woli innych.

Nie wątpimy przeto że tow. po wszechstronnem rozważeniu przedstawiającego się projektu, sankcję mu swoją nada, i w ustawie obowiązującej tow. zamieni, a S. C. ufna w dobroć dokonanego dzieła, wierząca w konieczność niezem nieodparto, chwycenia się, wziętych przez się środków, spokojnie czeka wyroku tow., przeświadczeni że jakkolwiek ten będzie, ona niemniej dopełniła swego obowiązku.

Projekt do ustawy tworzącej Wydział Wykonawczy i atrybucje Wydziału wykon.

1. Towarzystwo Dem. Pol. wybiera wydział wykonawczy i zlewa nań wszystkie atrybucje służące dotąd Sekcji Centralnej.
2. Wydział wykonawczy składa się z 7^{ciu} członków. Komplet stanowi 5^{ciu}.
3. Trwałość urzędowania jest miesięcy trzy.
4. Sekcja Paryska, jako najbliższa, jest stożem działań wydziału wykonawczego.
5. Wydział wykonawczy jest odpowiedzialny solidarnie za działania swoich członków.
6. Na oskarżenie trzech członków zamieszone przed Sekcją, pojedynczą na Wydział wykonawczy. Sekcja o oskarżeniu stanowi i decyzyjną swoją do ogółu podaje.

Katastramy listy członków S. C., następnie osoby, które wyrażenie oddać się, pracom tow., są w możności. Chobryński Karol, Dacewicz Stanisław, Dmochowski Włodzimierz, Dombrowski Władysław, Dziwowski Zacharyasz, Gieffville Hippolit, Sawronski, Kacranowski Karol, Karoski Marcelli, Klemczyński Julian, Korabiewicz Edmund, Lewandowski, Lubinski Cyar, Lutowski Wojciech, Niewęgiński P. Henryk, Plater Lucyan, Przesławski Leon, Polichnowski Ignacy, Podbereski Ant. Ratajski Wikt. Rodowicz And. Srell Viettinghoff Jan. Szwajger Józef, Stawiarowski Bohdan, Semenenko Adolf, Świątosławski Alep. Russocki Jan, Wystouch Juliusz, Wysocki Józef, Żebrowski Jan. Kienkiewicz Wiktor, Kaleski Adolf. — Osoby podkreślonymi nazwiskami są kandydatami; inni albo na teraz nieobecni w Paryżu, albo dla innych przeszkód, dobrowolnie się wycofują. — Czas odpowiedzi najdalej do dnia 10. listop. b. r. — Kassa tow. zupełnie wyzerpana. Korespondencje w pieniądzu mają być adresowane a M. Kacranowski, rue Dujet 112 D. Worekcie imię M. Ernst S. W. faubourg St. Honoré. 52. [podp.] Dombrowski Władysław, Dmochowski Włodek, Karoski M. Komisarze Sekc. Centr. Na zgodność Piotr Henryk Niewęgiński Sekr. G. D. P. —